

W E S R O D Ę D N I A 19. K W I E T N I A 1809.

Z Wiednia d. 12. Kwietnia.

J. C. K. Mość chcąc tajnemu swojemu gabinetowemu Sekretarzowi, Tomaszowi Jung, dać dowód swojego ukontentowania i wynagrodzić tak względem J. C. K. Mci, iako też ś. p. Ojca iego Najjaśniejszego Cesarza Leopolda II. położone wierne i długie iego zasługi, raczył udzielić mu najłaskawiej tytuł rządowego radcy z uwolnieniem od taxy.

Aktualnego nadwornego Sekretarza, Jana Vesque na Pflüdingen, raczył J. C. K. M. mianować najłaskawiej dyrektorem C. K. kancelaryi nadworney kamery, a będącemu przy Arcy Xciu Jmć Rainierze C. K. Szambelano-
wi, Karolowi Jnzaghy, udzielić tytuł C. K. tajnego gabinetowego sekretarza z uwolnieniem od taxy.

J. C. K. Mość raczył przez wyrok pod d. 2 Marca wynagrodzić znakomite zasługi godnego Prefekta Cieszyńskiego gimnazjum, Leopolda Schärschnik, który z rzadką bezinteresownością iako nauczyciel i duchowny od młodości poświęca się usługom krajowem i z szczególną gorliwością przykładą się do ukształcenia młodzieży, udzieleniem tytułu proboszcza i medalem złotym.

Do wielu ofiar, które codziennie na ołtarzu oyczyzny składane bywają i po części ogłoszone już publiczności zostały, należy także piękne oświadczenie J. C. K. Mci Xcia Bathyani i iego brata Hrabiego Bathyani, że własnym kosztem wystawią piątą dywizyą w regimencie huzarów Arcy Xcia Jmć Ferdynanda, iako też Król. Węgierskiego towarzysstwa żeglugi przez przełożonego swojego Hrabiego Appony, że kosztem swoim wystawi szwadron huzarów. J. C. K. Mość raczył te dowody czystego patriotyzmu przyjąć łaskawie i czyniącym ofiary ukontentowanie swoje oświadczyć.

Gdy w roku przeszłym słyszeć się dał w Gracu z ust J. Casarowiczowskiej Mci, powszechnie szacowanego w Styryi Arcy Xcia Jana, głos oyczyzny, wzywający iey synów do iey obrony w batalionach pospolitego ruszenia, który od wszystkich stanów z zapalem był przyjęty, nie można było wstrzymać patriotycznego zapalu uczący się tam młodzieży. Uformowała dwie kompanie strzelców, postąpiła znacznie w robieniu broni przez publiczne i prywatne ćwiczenia i wyprzedzała pięknym przykładem swoich współziomków

w dopełnianiu obowiązków wiernego poddane-
go. Gdy nakoniec zbliżała się godzina wyru-
szenia pospolitego ruszenia, prosiła Arcy Xcia
Jmć na piśmie i ustnie, aby sey pozwolił dzie-
licie usiłowania i niebezpieczeństwa obrońców ocy-
czyzny i wyruszyć z niemi przeciw nieprzy-
iacielowi. Lecz Arcy Xzę Jmć niechęć przy-
szłych nadsiei kraju i rodziny wystawiać bez-
konieczney potrzeby na niebezpieczeństwo,
odmówił żądania uczący się młodzieży przez
następujące obu stronom czyniące zaszczyt
pismo:

"Podana mi przez dowodzącego generała
pod 22 p. m. waszą prozbą, poprzyśiężenia
chorągwiom i udania się tam, gdzie niebezpie-
czeństwo oyczyźnie grozi, bardzo mi jest miła,
i w esle nie była dla mnie nową rzeczą; bo
tam gdzie prawie każdy obywatel ubiega się
do okazania w najpiękniejszym sposobie przy-
wiązania swojego i miłości do Monarchy i
oyczyzny, nie można sądzić, aby ludzie,
których umysł przez nauki i kunsztu iść u-
kształcony, obojętnemi okazać się mogli wzglę-
dem świętych obowiązków oyczyzny. Ale
że kraj uważa was jako szkołę szczegeu, z
którey miec w czasie będzie użytecznych u-
zędników, dobrych obywateli i światłych
officerow, nie mogę z tego względu na waszą
zezwoić prozbę. Przypomięci zatem w imie-
niu oyczyzny odemnie podziękowanie, bądź-
cie zapewnionemi, iż ile ia szacuję piękny
wasz sposób myślenia, którego tak gorąco
pragniecie czynami dowieść, tyle cenie go
także będzie każdy prawdziwy patriota i za-
chowa go na zawsze w swej pamięci.

Arcy Xzę Jan.,

Chirurgowi Jakóbowi Angelo, rodem z
Przedaustryi, udało się przez pracę i koszto-
wne doświadczenia wynaleść po części z dzi-
kich i dotąd nieużytecznych roślin włókno,

które iube nie może zupełnie zastąpić zęgra-
niezney bawełny, jednak wydaie mocniejszą
i nad nią do każdego tkactwa sdatną przedzę.
Gdy rzeczony Chirurg w przytomności wielu
uczonych i znających się na rzeczy ludzi po-
wtorzył swoje doświadczenia, i znaleziono
tak sposób jego postępowania, iako też wło-
kno użyteczne, J. C. K. Mość, baczny za-
wsze na wszystko co tylko przynieść może kra-
jowi użytek i skłonny wynagradzać użyteczne
prace, umyślił postawie wynalazcę w stanie do
rozszerzenia swojego wynalazku i do rozimno-
żenia używanych przez niego roślin. W tym celu
raczył nasytawkawiey rozkazać, aby dany mu
był rządowy gmach w Tuin na założenie fa-
bryki i na sey utrzymywanie wyliczono mu z
kameralney kasy 20,000 zł. ryń. z tym do-
datkiem, iż jeżeli jego fabryka w przeciągu 3
następujących lat doydzie do tego stopnia, że
będzie mógł okazać, iż w pierwszym roku do-
starczył 500 centnarow, w drugim 1000, a
w trzecim 1500 centnarow swojego towaru,
tedy za pierwszy rok darowane mu zostanę
zaliczone 20,000 zł. ryń. na drugi zaliczone
mu będą 25,000 i tyleż na trzeci i oprócz tego
dany dom na założenie fabryki ustąpiony mu
na własność, zostanie. Obowiązany jednak iest
opisać dokładnie i wydrukować sposób robie-
nia swojego włókna, i każdemu, któryby w
krajach Austryackich założyć chciał podobną
fabrykę, dać potrzebną informacyę.

*Pierwszy rapport dzienny od C. K. woy-
ska. W główney kwaterze Braunau
d. 10 Kwietnia 1809.*

Arcy Xzę Jmć Jenerałissim deniosł woy-
sku w dziennym rozkazie pod d. 6 Kwietnia
1809, iż Najjaśnieyszy Cesarz i Król znie-
wolony został podnieść oręż dla utrzymania
własnego bytu i wolności Europeyskiej. Wy-
iechał tegoz dnia do wojska, a d. 7 w polu-

dnie przybył do Ried.

Zapał bronienia dobrej sprawy doszedł nie tylko w spokojnych mieszczanach, rolnikach, ale i w żołnierzach do tego stopnia, że J. Cesarzowiczowska Mość za każdym krokiem znalazł dowody największego mięstwa, ochoty i poświęcenia się, ojakim dziełem w nie których tylko wiekach wspominała.

D. 9 został Najjaśniejszy Król Bawarski przez poniższy list o postępowaniu wojska naprzód uwiadomiony i do przyjacielskiego porozumienia się wezwany:

" Najjaśniejszy Panie! Mam honor uwiadomić W. K. Mość, iż stosownie do oświadczenia, które Najjaśniejszy Cesarz Austriacki podać kazał Cesarzowi Napoleonowi, odebrałem rozkaz z żołtającemi pod moimi rozkazami wojskami wkroczyć do Bawaryi, i obeyśdź się z temi, którzy odpor czynić będą, iako z nieprzyjaciółmi.

" Pragnę bardzo, Najjaśniejszy Panie, abys przychylił się do życzeń Twoiego ludu, który nie widzi w nas iak tylko swoich obrońców. Wydane są najsurowsze rozkazy postępowania tylko ponieprzyjacielsku przeciw nieprzyjacielowi wszelkiej polityczney niepodległości w Europie, poki W. K. Mość nie oświadczy w tey mierze swoich uczuć. Przykrą byłoby dla mnie rzecz zwrócić oręż przeciw wojskom W. K. Mei, i nieszczęścia wojny, która przedsięwzięta jest w celu powszechney wolności, a zatem nie wchodzi do niej żaden plan zdobyczy, widzieć zwalone na poddanych W. K. Mei. Lecz do iakiego bądź zbieg okoliczności nakłoni W. K. Mość kroku, byle tylko zgadzał się z Jego powagą i szczęściem Jego ludu, upraszam W. K. Mei, abys był zapewniony, iż moi żołnierze w każdym razie zachowają nienaruszone bezpieczeństwo Jego Królewskiego domu, i

wzywam W. K. Mość, abys powierzył się rzetelności moiego Monarchy i opiece iego wojska.,,

Posel Francuzki znajdował się ieszcze w Monachium, i Król Bawarski kazał tylko przez swojego Ministra, Barona Montgelas, donieść Arcy Xci Jmc, iż odebrał list iego.

D. 10 przeszło wojsko przy Braunau, Obernberg i Schärding za rzekę Inn, i szło w kierunku ku Markel, Eggenfeld, Pfarrkirchen i Ortenburg bez doznania najmniejszego odporu.

J. Cesarzowiczowska Mość Arcy Xzę Jmc Karol wydał do Niemieckiego narodu następującą odezwę:

" Najjaśniejszy Cesarz Austrii przymuszony został uchwyć oręż; ponieważ Cesarz Francuzów niechciał, aby znajdował się kraj, któryby iego zwierzchnictwa nie uznawał, któryby iego widokom zdobywania nie dopomagał; ponieważ żądał, aby Austriya wyrzekła się samowładności, rozbroiła swe wojska i poddała się pod wolę zdobywcy; ponieważ wojska Cesarza Francuzow i podlegających iemu sprzymierzyńców w nieprzyjacielskim zamysle przeciw Austrii postępują. — Wojska Austrii wystąpiły dla własney obrony na dany znak od swego Monarchy; prowadzę je przeciw nieprzyjacielowi, dla uprzedzenia mającego w krotce nastąpić ataku. — Przechodźmy za granicę, nie iako nieprzyjaciele Niemiec: Nie dla zniszczenia Niemieckich rządów, praw, obyczajow i zwyczajow i narzucenia obcych: Nie dla obalenia tronow, i rozrządzenia niemi samowolnie: Nie dla przywłaszczenia sobie Niemieckiej własności i poświęcenia Niemieckich mężow w odległych wojnach zdobyczy. Walczemy dla utrzymania bytu Austriackiej Monarchii, dla przywrócenia niepodległości Nie-

miec i narodowej chwały. — Te same nieszczęścia, które nam teraz grożą, poniżyły już kraje Niemieckie. Opor nasz jest ostatnią ich nadzieją ratunku. Sprawa nasza jest sprawą Niemiec. Połączone Niemcy z Austrią były niepodległe i szczęśliwe; za pomocą tylko Austrii mogą oboje odzyskać. — Niemcy! Zastanówcie się nad waszym położeniem! Przysyłać pomoc, którą wam ofiarujemy! Działajcie z nami dla waszego ratunku! Żądamy tylko natężenia, jakiego wojna dla wspólnej sprawy wymaga. Wasza własność, domowa wasza spokojność są przez karność wojska zabezpieczone. Wojsko Austriackie nie myśli was obdrżyć i ucisnąć, szanuje was jako braci, których jest powołaniem walczyć wraz z nami za wspólną sprawę, która jest razem waszą i naszą. Zastąćcie na nasz szacunek; ten tylko Niemiec, który o sobie zapomni będzie naszym nieprzyjacielem. — Polegajcie na moim słowie, wszakże ratowałem was już kilkokrotnie! Polegajcie na słowie mojego Cesarza i Brata, wszakże wam nigdy nie uchybił!

*Arcy Xię Karol,
Generalissimus.*

Dzisiejsza gazeta dworska umieściła następujący artykuł z Hiszpanii:

Z Sewilii d. 26. Lutego. — Od wyjazdu Cesarza Napoleona z Hiszpanii, nie wojska Francuskie nie przedsięwzięły ważnego.

Przed cofnięciem się do Korony walczyli Anglicy z nadzwyczajną odwagą. Przy Carion de los Condes utracił Marszałek Soult wiele artyleryi, bagażów i znaczną liczbę ludzi w zabitych i ranionych. Gdy Cesarz Francuzów ścigał sam Jenerała Moore z 3 razy większą siłą i przez śpieszy krok otoczył Anglików przy Mayorga, wyrzucili się z wielką zrzępczością; Napoleon kazał ich potem całej swej

jazdzie ścigać; zatrzymał się Jenerał Moore i kazał swej jazdzie uderzyć na Francuzką. Bitwa była okropna i Francuzi z znaczną stratą odpartymi zostali. Za zbliżeniem się nie za długo przemagałszy liczbą Francuskiej piechoty, cofali się Anglicy, ciągnąc do Korony, gdzie na okręty wsiadli, dla okazania się w krótkie w znaczniejszej sile w innym miejscu przeciw nieprzyjacielowi. Pięć liniowych okrętów i kilka wojennych statków, które dostały się w Ferrolu w Francuskie ręce, są wszystkie stare.

Pomnażanie i kupienie się wojsk Hiszpańskich idzie bardzo pomyślnie. Jenerał Reding, który w Katalonii dowodzi, bardzo Francuzom dokucza. Korpusy Xeia Infanterii i Jenerałów Palacios, Cuesta, la Romana i Blaka łączą się teraz z sobą, i przytykają do Angielsko-Portugalskiego wojska, które uważa Galicyę. Mieszkańcy Asturyi bronią się odważnie w swych górach przeciw Francuzom, którzy nie wielką tylko część tamtejszych płaszczyszni zajmują.

Gdy liczba zabranych w porcie Kadykskim na starych okrętach Francuskich jeńców, pomnożyła się przez późniejsze w Hiszpanii zdarzenia przeszło do 20,000, nakazała zatem najwyższa junta przewieźć ich częścią na Balearskie, częścią na Kanaryjskie wyspy.

Z Medyolanu d. 18. Marca.

Dla zaprowadzenia w całym królestwie Włoskim na przyszłość iednakowego podatku gruntowego, wystanych w roku przeszłym zostało dla rozmierzenia kraju 242 jeometrow, których liczbę pomnożono jeszcze w tym roku 67. Trzy nowe departamenta Metsuro, Musone i Tronto, które dawniej do Rzymskiego państwa należały, będą także rozmierzone.

Wyrokiem Cesarzkim pod d. 9 Marca

misnowany został prezydentem senatu królestwa Włoskiego, Hrabia Paradisi.

Tu i w innych miastach królestwa nie widać nigdzie żebraków, którzy dawniej wszystkie ulice oblegali. Ci, którzy mają zdrowe członki pobrani zostali do domów robotnych, a prawdziwi kalecy do szpitalow, w których mają wyżywienie.

Dziela Homera, przełożone przez Dozorcę nauk, Kawalera Lamberti, wyszły teraz w pięknym wydaniu na widok publiczny.

W okolicach Aquilei odkopują ciągle pod dozorem P. Zuccolo starożytności Rzymskie, które zdają się nie przebiec.

Profesor Bardieri w Padwie oznajmił, iż trudni się teraz ułożeniem nie drukowanych jeszcze dzieł X. Cesarotti, pomiędzy którymi zasłynęły się szacowne rękopisma, i podaje do druku.

Z Paryża d. 28. Marca.

Kongregacya siostr miłosiernych, których jest przeznaczeniem częścią usługiwać w szpitalach chorem, częścią dopomagać i wspierać lekarstwami ubogich w własnych domach, zostają wszystkie pod opieką Matki Cesarza. Mają swoje statuty, które Cesarz zatwierdził. Mogą przyjmować Nowicyuszki; lecz te dopiero po 16 roku życia mogą czynić (na jeden rok przysięgę. Po 21 lat skończonych mogą iść na 5 lat czynić w przytomności biskupa i cywilnych urzędników. Ażeby akt ten był ważny, potrzeba takiego samego zezwolenia jak do małżeństwa. Każda siostra zachowuje własność swojego majątku i dochodow. Nie może rozrządzać nim przez akt pomiędzy żyjącymi, ani go się zrzekać, chyba dla swej rodziny lub kongregacyi, &c.

Akademia w Macon wydała intereffnujące do rozwiązania pytanie: "Jaki wpływ miały kobiety do gustu literatury i pięknych

sztuk od początku wieku 17go aż do teraźniejszych czasow?," Za rozwiązanie tego pytania do 1 Grudnia 1809 wyznaczyła 300 fr. nagrody.

J. C. K. Mość polował d. 21 pod czas piękney pogody w lasku St. Germain.

Z Londynu d. 11. Marca.

Dworska gazeta pod d. 7 Marca ogłosiła obszerny rapport Wiceadmirala Stopford, z okrętu Cezar d. 27 Lutego, o flotzoney przez liniowe okręty Cezar, Defiance, Donegal i Amalia z Francuskimi fregatami bitwie przy Sebles, d'Olonne. Przyczynę, że zdobyte nie zostały, przypisuje po części licznem baterjom nadbrzeżnem, po części opadnięciu wody. Cezar utracił przedni maszt i postrzelane ma liny; Defiance jest w wszystkich masztach uszkodzony i ma 20 ludzi zabitych i 20 ranionych; Donegal 10 zabitych i 16 ranionych ludzi. Na końcu rapportu dodaje Wiceadmiral Stopford, iż zamyka Francuską flote, która d. 26 Lutego udała się z portu Basques do wyspy Aix. Flota jego składała się z 7 liniowych okrętow i 5 fregat, a Francuzka z 11 liniowych okrętow i 4 fregat.

D. 27 Lutego spalił się w Londynie teatr Drurylane. W przeszłym roku spalił się także, iak wiadomo, teatr Coventgarden.

Dalszy ciąg korespondencyi między rządami Angielskim, Francuzkim i Rosyjskim.

Nr. XIII. List P. Champagny do Sekretarza stanu Canning, pod d. 28 Listopada z Paryża, odebrany d. 6 Grudnia. — Mci Panie! Mam honor przestać JW. Panu odpowiedź, którą odebrałem zlecenie dać na notę, przysłaną mi pod d. 28 Października. Mam honor być z wysokim szacunkiem, &c.

(Podp.) *Champagny.*

Nr. XIV. *Nota.* — Niszy podpisany

przełożył Cesarzowi, Panu swojemu, notę JW. Pana Canning. Gdyby prawdą było, że klęski wojny czuć się tylko daia na stałym lądzie, tedy mało byłoby nadziei do pokoju. Oba Cesarze pochlebiali sobie, że w Londynie będą umieli ocenić cel ich kroku. Angielskie misterium przypisuje go może słabości i potrzebie, gdy tym czasem każdy bezstronny statysta w duchu pokoju i umiarkowania, który go podyktował, siebie tylko siły i prawdziwej wielkości upatruje? Francya i Rosya mogą poty wojnę prowadzić, poki głos sprawiedliwości i równości nie weźmie w Londynie przewagi; iakoż postanowili ją prowadzić. Rząd Francuzki czyli może dobrze przyjąć uczynioną mu propozycyą, przypuszczenia Hiszpańskich powstańców do układów o pokoy? Cożby rząd Angielski powiedział, gdyby mu zaproponowano, żeby przypuścić do nich powstańców Irlandzkich katolików? Francya nie ma z niemi żadnych traktatów, ale zostaje także z niemi w stosunkach, uczyniła im przyrzeczenia, i posłała nie raz pomoc. Możesz! takowa propozycyą mieścić się w nocie, którey zamiarem bydz powinno nie drażnić, ale starać się pojednać i porozumieć? Anglija zostawacby musiała w osobliwszym błędzie, gdyby jeszcze, pomimo tylekrotnych doświadczeń, cieszyła się myślą, że może skutecznie działać na stałym lądzie przeciw wojskom Francuzkim. Jakaż nadzieję może sobie, zwłaszcza teraz czynić, kiedy Francya jest nierozzerwanie połączona z Rosyą? Niżey podpisany ma zlecenie potowić propozycyą, że do układów o pokoy przypuszczonemi będą wszystkie sprzymierzyńcy Króla W. Brytanii, bądź to Król, który rządzi w Brazylii, bądź Król, który rządzi w Szwecyi, lub Król, który rządzi w Sycylii, i że zasadą tych układów bydz ma *Uti possidetis*.

Ma jeszcze zlecenie dodać, ażeby nie spuszczano z oka koniecznego wypadku wielkości państw i psmiętano, iż pomiędzy wielkimi mocarstwami nie może bydz trwały pokoy, jeżeli nie jest dla wszystkich zarowno chwalebny. Niżey podpisany uprasza JW. Pana Canning, aby przyiał zapewnienie wysokiego szacunku.

(Podp.) *Champagny*.

Nr. XV. List Sekretarza stanu Canning do Hrabiego Mikotaja Romanzow, pod d. 7 Grudnia z kancelaryi do spraw zagranicznych. — Mci Hrabio! Nie oieszkam przestać JW. Panu przez Angielskiego gońca odpowiedzi na urzędową notę, którą odebrałem wraz z listem pod d. 28 Lutopada, iak tylko odbiorę od Króla, Pana mego, do tego rozkaz. Korzystam z tej okazji do powtórzenia JW. Panu wysokiego szacunku, z którym mam honor zostawac, &c.

(Podp.) *Jerzy Canning*.

Nr. XVI. Urzędowa Nota, pod d. 9 Grudnia z kancelaryi stanu. — Niżey podpisany pierwszy Sekretarz stanu J. K. Mci w wydziale spraw zagranicznych, przełożył Królowi, Panu swojemu, notę, którą mu przesał JW. Hrabia Mikotaj Romanzow, minister spraw zagranicznych Imperatora Wszech Rosyy. Król widzi z zadziwieniem i żalem, iż zaczęto sobie pochlebiać, że J. K. Mość zezwoli na otworenie układów o powszechny pokoy z odstąpieniem sprawy Hiszpańskiego narodu i prawey monarchii Hiszpańskiej, i przyzna usurpacyą, iakiey w dzieiach nie ma przykładu. J. K. M. spodziewał się, iż Imperator Rosyjski iako należący do uczynioney J. K. Mci odezwy, nie zechce popierać tak niastuszney i szkodliwej w swych skutkach sprawy. J. K. M. nie może pojąć z iakich pobudek lub interessu lub polityki J. Imp. Mość przy-

nuszeniem był uznać prawo, które przywła-
sza sobie Francya, składać z tronu i więzić
obcych Monarchow i sgrabić wierne i nie-
podległe narody. Jeżeli prawdziwie takie są
zasady, których trzyma się nieodmiennie Im-
perator; jeżeli przyrzeka dotychczas swiego ho-
noru i sił swiego państwa do utrzymania tych
zasad; jeżeli związek Imperatora z Francją ma
na celu zaprowadzić przez wojnę takowe za-
sady i utrzymywać je w czasie, pokoiu, tedy
ubolewa J. K. Mość nad postanowieniem, któ-
re powiększy tylko i przedłuży nieszczęście
Europy; lecz przynajmniej nie będzie można
zarzucić J. K. Mci, że przyczynił się do prze-
dłużenia cierpień wojny, ponieważ nie ze-
zwolił na niezgadziący się z słusnością i
honorem pokoy. Niżej podpisany ma ho-
nor, &c.

(Podp.) *Jerzy Canning.*

(*Reszta potem.*)

Z Sztokolmu d. 19. Marca.

Gdy nadeszła wiadomość o zasadzie ta-
rewolucyi do wysp Alandskich, otoczone
właśnie były od 25,000 Roslyanow pod do-
wództwem Xcia Bagration. Wojska nasze
miały jednak tyle czasu, że mogły się w po-
rządku cofnąć. Większa ich część przybyła
już do Grislehama. Wyspy Alandskie osa-
dzone Roslyjskim wojskiem zostały.

Roslyanie zabierali się wtargnąć do kró-
lestwa Szwedzkiego. Xcie Bagration miał
przez Alandskie wyspy postępować, druga
kolonna iść miała przez Tornea, a trzecia z
Wasą do Umeå. Lecz w krótkce spodziewa-
my się zawarcia zawieszenia oręża z Roslyą.

P. Ehrenheim jest ciągle ministrem do spraw
zagranicznych, a Maron Wetterstedt sekreta-
rzem stanu.

W Schonon panuje największa spokoy-
ność.

Z Kopenhagi d. 28. Marca.

Tuteysza gazeta rządowa pod d. 26 b. m.
zawiera następujące szczegóły o zasadzie w
Szwecyi odmianie rządu:

Terazniejsza wojna i nieszczęśliwe po-
łożenie Szwecyi sprawiały od dawna po-
wszechnie nieukontentowanie, które ciągnęło
za sobą okropne skutki. Często powtarzane
głośno od Króla postanowienie, iż nie chce
pod żadnymi warunkami wchodzić w układy
o pokoy z Francją, najbardziej oburzało u-
mysły. Choroby, które co raz bardziej za-
gęszczały się pomiędzy wojskiem, a osobli-
wie pomiędzy milicyą, których większa część
padła ofiarą, rozszerzały w całym kraju
trwogę. Nieukontentowanie doszło do naj-
większego stopnia, gdy Król w pięćnastob
powiększył dotychczasowy podatek wojenny.
Nie tyle jednak narzekano przeciw uciążeniu,
jako raczy, że podatek nałożony był wbrew
ustawom krajowem. Na końcu Lutego poka-
zały się już pierwsze znaki powstania. Woy-
sko zachodnie podniosło najpierwsze sztan-
dar buntu. Pułkownik Adlersparre wydał do
niego mocną odezwę, zaarrestował Jenerala
Cederström, Pułkownikowi Cederström i Ley-
onstedt i wielu innych officerow, którzy nie
chcieli do buntu należeć, i poszedł przeciw
Sztokolmowi, gdzie już wszystkie umysły
znieczęcone były przeciw nieszczęśliwemu
Monarsze. Król dowiedział się dopiero d. 12
Marca o postępującym przeciw Sztokolmowi
zbuntowanem wojsku.

Wydał zaraz rozkaz, aby familia Kró-
lewska i cały dwor przygotował się do wy-
jazdu nazajutrz razem z nim do Schonon, aby
załoga, składająca się z 2 Niemieckich regimen-
tow, 2 szwadronow kiryserow i kilku kom-
panii milicyi, także wyruszyła i mieszczenie
następowali strażę. On sam udał się tego sa-

mege wieczora z zamku Haga, w którym z familią mieszkał, do miasta, pracował całą noc i czynił przygotowania do wyjazdu nazajutrz. Od banku żądał 2 mil. talarow na podróż. D. 13 z rana zamknięte zostały 3 bramy zamkowe, wszyscy znajdujący się w mieście officerowie zostali do Króla powołanemi i J. K. Mość postanowił w południe wyjechać. Czyniono Królowi najuścielniejsze przełożenia względem powiększającego się co raz bardziej jego niebezpieczeństwa. Feldmarszałek Klingspor i Jenerał Adlerkreuz zaklinali Króla, aby zezwolił na środek, który jedynie kray uratować może. Pierwszy ułękął nawet przed nim. Lecz Król został nieporuszony i bardzo się o to gniewał. Tu mieli spiskowi, iż nie należało tracić czasu. Jenerał Adlerkreuz, któremu Król w największym gniewie oddać się kazał, powrócił z 5 adjutantami i Marszałkiem dworu Silversparre do apartamentow Królewskich, oświadczył mu, iż w imieniu narodu aresztować go musi i żądał jego szpady. Król porwał się do szpady, ale gdy mu ta wyrwana została, uchwycił dwa lichtarze i rzucił na spiskowych.

Na jego krzyk o pomoc przeciw gwałtowi i zdradzie, wpadli do pokoja Króla Jenerał adjutant Melin, Kapitan Hrabia Löwenhaupt, Baron Aberhielm, kamerhuzar i kamerlokay. Dwaj pierwsi zostali od spiskowych, których około 30 weszło w tej chwili do pokoja, aresztowanemi. Król korzystając z tego zamieszania, uszedł, lecz pobiegli za nim spiskowi, dogнали go na dolnych wschodach i przynieśli nieszczęście do pokoja. Gdyby był mógł do wielkiej zamkowej straży zdążyć, byłby może uratowany, lecz nastąpiłby był nieochybnie okropny krwi rozlew. Zamek otoczony zaraz został z wszystkich stron woj-

skiem. Xcia Sudermanii wykrzyknęto regentem królestwa; ani jeden głos nie dał się za Królem słyszeć; publiczna spokojność nie była bynajmniej naruszona, i wszystko ukończone zostało nim większa część Sztokholmu wiedziada co zaszło.

Wysłano zaraz gońców dla wrocenia wyszłego woyska i straże mieyskie zniszczono. Rewolucya ta uskuteczniłą bez rozlewu krwi została. Aresztowani w zamku officerowie tego samego jeszcze dnia byli uwolnionemi. Następney nocy został Król pod zastoną woyska do Drottingholm przewieziony. Pilnowany tam jest od liczney gwardyi; 2 officerow znajduje się we dnie i w nocy u niego w pokoju. Zamek jest naokoło natadowanemi działami otoczony. Woyska pilnujące Króla, zostają pod rozkazami Marszałka dworu Silversparre. Mowią, że później przewieziony Król został do Gripsholmu.

Dobra Królowa, która największą przychylność w tej okazyi do nieszczęśliwego swojego małżonka okazała, prosiła bardzo, aby mogła z nim dzielić więzienie; lecz nie pozwolono. Pozostała z dziećmi Królewskimi w zamku Haga. Sejm jest na 1wszy Maj rozpisany; przewidują wczesnie, że będzie buraliwy.

Regencya składa się, oprócz Xcia Sudermanii, z następujących osób: Feldmarszałka Klingspor, Hrabiego Wachtmeister, Jenerala Stedingkt, Jenerala Adlerkreuz, Barona Ehrenheim, Admirala Lagerbielke, sekretarza stanu Lagerbielke i Hrabi Oxenstiena.

Z Nowegoiorku d. 12. Grudnia.

Jenerał Armstrong, ambasador nasz w Paryżu, jest odwołany. W Norfolk uzbraiają ślop, który zawieśdź tam ma jego następcę, lecz ten nie jest jeszcze wiadomy.

GAZETY KRAKOWSKIEY

 W E S R O D Ą D N I A 1 9 . K W I E T N I A 1 8 0 9 .

Z Warszawy.

Wiadomo jest, że po wniyściu woysk Francuzkich do Warszawy wzięte były także sekwestr na kapitały należące się do dworu Królewsko Pruskiemu, a na prywatnych dobrach umieszczone, i takowy sekwestr był na korzyść skarbu Francuzkiego. Względem tych kapitałów rząd Warszawski wydał pod d. 23 Października roku przeszłego rozrządzenie, że inisi wierzyciele hypotekowani na takich dobrach kapitałami Królewsko Pruskiego dworu obciążonych, bez względu na ich pierwszość, nie wprzod mogą possellora dóbr o powrocie swego długu sądownie przypozycować, poki tenże possellor należnego kwantum do skarbu i to na mocy ugody z dworem Francuzkim zapłaci, chyba takowi wierzyciele sami na siebie przyjęli obowiązek spłaczenia długu na rzecz skarbu.

Z Berlina d. 21. Marca.

Publikum tuteysze kilka razy zwiedzione prywatnemi doniesieniami o przybyciu Najjaśniejszych Królestwa, zostało nakoniec o tem urzędownie zapewnione. Minister stanu Bucholtz, odebrał bowiem zlecenie przez nadeszłego z Królewca gońca donieść bawia-

nym tu ministrom zagranicznym, że J. K. M. śc postanowił wkrótce wyjechać z Królewca do tuteyszeyolicy.

Minister Bucholtz mianowany jest posłem przy dworze Saskim i wkrótce ma do Dreżna wyjechać.

W Wrocławiu aresztowany niespodziewanie w nocy zoltał Kommissarz sprawiedliwości Grattenauer i do Glacu poprowadzony. Ma on należeć do sprawy wojennego Radey Kölln.

Zburzone fortyfikacye Wrocławia i Szwidnicy niemają być dla oszczędzenia kosztów więcey naprawiane.

Xtę Ferdynand Pruski, jeden z żyjących braci Fryderyka Wielkiego, posłał większą część swych sreber, które przeszło 40 centnarow wazą do mennicy, a galony kasał służącym od liberyi odpruć i onym je darował.

W tuteyszey zbroiowni, w fabryce broni w Spandau i Królewskich prochowniach zaczęto znouu robić.

Dnia d. 1. Kwietnia.

Onegday w wieczor przybył tu z Królewca nasz Minister spraw zagranicznych, Hrabia Goltz.

Dawny Hanowerski potał przy tutey-

szym dworze, Baroń Ompteda, przyjechał tu z Drezna.

D. 28 Marca przybył tu na załogę szwadron ułanów gwardyi.

Złoty słołowy serwis, którego pozbawił się dobry nasz Król, dla zapłacenia kontrybucyi, dostał mu się w spadku po Fryderyku Wielkim, i dla tego zapewne był mu bardzo szcowny. Przeniosł jednak dopełnienie obowiązku Monarchy, to jest ulżenia ciężaru swojemu ludowi, nad kosztowny spadek i chętnie go odstąpił.

Z Helsingeru d. 30. Marca.

Xzę Sudermanii, posłał d. 16 b. m. wojskom Szwedzkim rozkaz, aby opuścily wyspy Alandzkie, które d. 18 zajęły wojska Roslyyskie pod rozkazami Naczelnego generała Knoringa. Poźniej miano się na zawieszenie broni ugodzić, które trwać miało aż do powrotu wysłanego do Petersburga gońca.

Król Szwedzki [przewieziony został do Gripsholmu.

W Schonen znajdowało się pod Jeneralem Toll 20,000 Szwedzkiego wojska, które

bronie miało wtargnienia Duńskiemu wojsku do Szwecyi.

Z Karlsruhe d. 25. Marca.

Najnowsza gazeta rządowa zawiera przyśtosowanie rozporządzenia pod d. 29 Września względem poboru wojskowego do żydów. Przypadałca na nich liczba rekrutów wybrała być ma przez losy. Jeżeliby zaś wyciągnięci przez los rekruci okazali się być niezdolnymi lub okazali, że nie mogą służyć, tedy gmin żydowski zapłaci władzy wojskowej za każdą głowę po 400 zł. ryń.

CENY ŻYŻ

Na targu w Krakowie d. 17 i 18 Kwietnia 1809.

Korzece Pszenicy	- - -	zł. pol.	48 do 56.
— Żyta	- - -	— —	40 — 44.
— Jęczmienia	- - -	— —	28 — 34.
— Owsa	- - -	— —	24 — 27.
— Grochu	- - -	— —	36 — 44.
— Kaszy jaglanej	- - -	— —	56 — 64.

W Wiedniu d. 8 Kwietnia.

Mieca wynosząca pół korea nalezego:

— Pszenicy	- - -	zł. pol.	36 do 55.
— Żyta	- - -	— —	26 — 35.
— Jęczmienia	- - -	— —	22 — 25.
— Owsa	- - -	— —	18 — 22.

DONIESIENIA.

Zyczący sobie obowiązek przyjąć, człowiek utalentowany w językach krajowych, mający praktyki w interesach sądowych i politycznych, tudzież moralności swojej, przytym znający się na rachunkach, ekonomice, tak co do roli, jako i wszelakich inuustryi. Świadectwami na to udowodniony, rodem z Galicyi, wieku swego już nie młody, deklarując wszelką przychylność i wierność. Potrzebujący Panowie takowego człowieka, mogą swoje ogłoszenie do Kantoru gazet Krakowskich uczynić, a tam powezmą wiadomość o mieszkaniu jego.

Przez Magistrat C. K. Stołecznyego Miasta Krakowa wiadomo się czyni, iż licytacya rzeczy ruchomych iako to: w srebrze, miedzi, szkłe, fajansie, żelazie, bieliznie, sukniach, sprzętach domowych, para kuleczyków brylantowych zł. ryń. 330 szacowanych do masy wyżej wyrażoney nie należących, odprawiać się dnia 17 Kwietnia r. b. o godzinie 9 rano będzie; mający chęć kupienia na wyżej wyrażonym terwinie do kamienicy Nr. 82 na Grodzkiej ulicy iawić się mają.

*Gollmayer.
Łodziński.
Kowski.*

Z Rady Magistratu C. K. Miasta Stołecznyego Krakowa.

Dnia 24 Marca 1809.

Raubach.

Obwieszczenie ze strony C. K. Rządu krajowego w Galicyi.

Przez śmierć Fiaty, konsyliarza w Magistracie Krakowskim, zawakowało miejsce konsyliarza z pensją roczną 700 zł. ryń. na które konkurs do ostatniego Kwietnia niniejszym rozpisuje się. Konkurujący o rzezone miejsce, mają się przeto udać z prośbami swemi należycie ułożonemi do Magistratu Krakowskiego. W Lwowie d. 17 Marca 1809.

Jurydykcy Dominikałna Staszowska nieprzypadnym i z miejsca mieszkania niewiadomym sukcesorom: Lorancyi z Hamsterow Petrowey Gottliebowi, Beniaminowi i Jakóbowi Hamsterom, córce, i synom wiadomo czyni, iż oyciec ich Fryderyk Hamster obywatel Staszowski w roku 1800 w miesiącu Lutym zmarł i uczynionym na dniu 21 Lutego 1800 testamentem wszystkie swe dzieci, pozostałego majątku w równych częściach dziedzicami uczynił; im przeto należy, iżby podług wyraźney myśli testamentu oycowskiego w przeciągu lat 4ch do odebrania dziedzictwa zgłosili się, inaczej bowiem po upłynionym tym czasie bez dania osobie wiadomości (osobliwie trzy pierwsze) od części dziedzictwa przypaść im mogących wyłączeniem zostaną.

Wincenty Tarłowski, Sędzia Dominikałny.

Z Jurydykcyi Dominikałney Staszowskiej d. 20 Stycznia 1809.

Krusiński, Actuarius.

Dnia 16go Maja r. b. przed południem w C. K. Krakowskiej Kancellaryi Cyrkularney następujące do Promnickiej C. K. Prefektury należące karczmy na 3 po sobie następujące lata, to jest od 1go Listopada 1809 aż do tegoż dnia 1812 roku, przez publiczną licytacją (do której i Żydzi się przypuszczają) w dzierżawę puszczone będą. — Cena fiskalna wynosi, iako to: Od Promnickiej i Goreckiej karczmy 587 zł. ryń. 30 kr. Od Zieloneckiej i Trojańskoy karczmy, oprocz opłacenia 30 zł. ryń. rocznie mostowego 315 zł. ryń. 54 kr. Od Rakowskiej karczmy 151 zł. ryń. 21 kr. Od Łobzowskiej i Nowowieyskiej karczmy 276 zł. ryń. 51 kr. Od Tońskiej karczmy 316 zł. ryń. 6 kr. Od Promnickiej gorzelni 250 zł. ryń. — Każdy licytowiec chęć mający ma się 15 procentowym wadium zaopatrzyć, bez którego do licytacji przypuszczony nie będzie. Reszta kondycy przed licytacją oznajmiona będą. W Promniku dnia 22 Lutego 1809.

Jozef Widmann Prefekt.

Na Kaźmierzu pod Nrm. 119 w handlu Jozefa Fiermana znajduje się dopiero świeżo sprowadzone piwo Regensburskie czyli Ratysbońskie w najlepszym gatunku. Batelka kosztuje 45 krzycařow,

Poniowaz przy tuteyszym Magistracie miejsce pierwszego kancelisty i oraz forszpanowego substytuta z roczną pensją 200 zł. ryń. zawakowało, więc do osadzenia rzezzonego miejsca termin do ostatniego Kwietnia r. b. wypisuje się; chcący zatem miejsca tego dostąpić, proźby swoje wraz z załączonemi zaświadczeniami zdatności i moralności przed upłynieniem ieszcze tego terminu do Magistratu tuteyszego podawać mają, ile że na poznięj pocane proźby żaden wzgląd miany nie będzie.

Uszyński Synd.

Z Magistratu Radomskiego dnia 18 Stycznia 1809.

Sójceki.

Magistrat C. K. wolnego Cyrkularnego Miasta Myślenie, iako Sąd maitek po ś. r. Mikołaju i Barbarze Biczach małżonkach, obywatelach Myślenickich pozostały pertraktujący niniejszym Edyktom do publiczney podaje wiadomości, iż na żądanie sukcesorow tychże Mikołaja i Barbary Biczow następujące dobra do masy tej należące iako to: — 1) Kamienica pod Nrm. konst. rypcyi 171 w rynku miasta Myślenie stojąca o 2ch piętrach z placem wszelkimi przybudowlami sadownie na 4985 zł. ryń. 15 kr. otaxowaną. 2) Gruntu Cw. rzykowskiego zwanego w granicach miasta Myślenie leżącego pręt jeden zagonow 7 szerokości, a długości 10 sześ, otaxowsney wartości 1000 zł. ryń. 3) Gruntu Maciśtowska zwanego, w granicach miasta Myślenie leżącego, pręt jeden zagonow 7 szerokości, a długości 11 sześ, otaxowsney wartości, podług danej detaxacyi z roku 1788, 196 zł. ryń. 4) Gruntu Sapowska zwanego, w

X ~~33~~ X

granicach miasta Myślenie leżącego, 9 zagonów szerokości, a 11 stajen długości, otaxowanej wartości podług dawnej detaxacyi z roku 1788, zł. ryń. 187 kr. 30. 5) Stodoła wraz z placem (na którym stoi, w granicach miasta Myślenie stojąca, wartości podług dawnej detaxacyi z roku 1788, zł. ryń. 100 dnia 1 Maja 1809 o godzinie 9tej przed południem w kancelaryi Magistratu Myślenickiego najwięcej dającym przez publiczną licytacyą pod następującymi kondytcyami będą sprzedane: — a) Iz każdy chce kupienia mający przed licytacyą realności takowych 10/100 wadium w gotowiznie złożyć ma, które gdyby kupiciel licytacyi punktów nie dotrzymał przepadnie, i na rzecz masy pomienionej wciągnięte zostanie. b) Licytant, który realność jakową, ile najwięcej dający otrzyma, powinien z kwantum z licytacyi pochodzącego 4tą część dla małoletnich sukcesorów Wiktoryi i Teresy Sośnickich w Magistracie Krakowskim w 14 dniach po licytacyi, resztę zaś summy z licytacyi wynikłej, albo natychmiast w gotowiznie złożyć, albo na zabezpieczenie takowej summy legalną i pryzwołą przynieść kaucyą z obowiązkiem złożenia summy takowej w gotowiznie za 14 dniową sądową awizacyą. c) Żydzi, co do zakupienia kamienicy do licytacyi przypuszczolami nie będą.

Andr. de Szikszay pras. Synd.

Walenty Watorski Assessor.

K. Przybylski Assessor.

Z Rady Magistratu Król. wol. Cyrk. Miasta Myślenie dnia 8 Marca 1809.

Z strony Magistratu Stołecznego Miasta Krakowa do publiczney podaia się wiadomość, iż na dnia 21 Kwietnia r. b. z rana o godzinie 9tej w tutejszym Ratuszu na ulicy Brackiej licytacya publiczna arędy. — 1) Mieszkania składające się z pięciu pokoiów, kuchni i strychu, na drugim piętrze w domu tak zwanym Kommissya w rynku, także. — 2) Dwóch sklepów na dole będących na przeciwko kościoła Sgo Woyciecha na pół roku to jest od 1go Maja r. b. zniżwszy odprawiać się będzie. Osobę mający arędować, tak ceny jakoteż i kondycyi arędy, albo przy licytacyi lub też w przed u magistratualnego Konsyliarza i mieyskiego Referenta Wgo Hirschberga w kancelaryi dowiedzieć się mogą.

Gollmayer.

Z Rady Magistratu Miasta Stołecznego Krakowa d. 28 Marca 1809.

Gross Sekr.

Uwiedomienie. O sławney Mineralney kąpeli w Bartfeld.

Kąpeli te czyli woda Mineralna znajduje się wcierc małej mili od Królewskiego wolnego miasta Bartfeld w konitacie Szaroskim na Węgrach, w przyiemney, górami i lasami otoczoney dolinie czyli łące, w której sześć źródła sławney, już od wielu lat znanej wody Mineralney Bartfeldskiej znajdują się, i formie zawoimi licznemi zabudowaniami, wielkim domem balowym, i teatrem, małe miasteczko. Powietrze zdrowe i czyste tej to okolicy górzystey, balsamowy zapach pobliskiego gajku iodowego, przeszkające spoyrzenie na niego i taki słońcami kwitnący, piękny widok dalekiej równiny, i szum płynącej czystey rzeki, usposobiają te kąpiele same z siebie na miayaco przyiemne zdrowia i zabawie przydogodniejszy, i miasto bardzo bliskie do ukontentowania i potrzeb wszelkich najwięcej przyczynia się. Niżej podpisany który co do swego porządku i rzetelności znany jest publicznosci, kąpiele te Mineralne zawoimi obszernemi zabudowaniami wdzierżawę wziął, i poleca się i skawym względem Przechasznych gości, którzy do tych wód dla zdrowia swego lub ukontentowania udać się chcą. Postarał się bowiem oto wszystko, co do dobrego przyięci, rozrozwiał i usług szanownych gości jest potrzebne, i kąpiele te co do wygody w celu nowo przeistoczył, tak, iż spodziewać się może na każdego pochwałę i ukontentowanie sobie zasłużyć. Zamowienia Recepty w Kaszowie tylko u niżej podpisanego z przysłaniem listów frankowanych przyymule się. Przyjeżdżające goście znajdują w kąpielach dla pokazania stancyi pisarza przy wielkiej siadni. W Kaszowie d. 1go Marca 1809.

Franciszek Zimmerer, Królewski mieyski Dzierżawca Oberżv.

pod czarnym Orłem w Kaszowie, i Wód Mineralnych przy Bartfeld.

(Przy dzisiejszey gazecie znajduje się drugi Dodatek.)